

oud centrum

8.3

Inhoudsopgave

gebied 08	83
gebied 09	97
gebied 10	105

gebiet

08

84

RAADHUISPLEIN

Plein aan het einde van de groene scheg uit het plan van Verhagen. Ensemble dat in hoofdzaak bestaat uit een sterk samenhangende straatwand van individueel vormgegeven woonhuizen. De woningen zijn helder, eenvoudig en traditionalistisch vormgegeven en in grote mate nog ongewijzigd. Detaillering en uitvoering zijn van zeer hoge kwaliteit. Bouwplannen werden destijds door de welstandscommissie (secretaris: Cornelis van Traa) bijzonder kritisch beoordeeld.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van het plein (incl. Raadhuis), het ensemble en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke beeld van het ensemble en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke (traditionele) architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering van het individuele pand of het kleinschalige complex) en hebben een sterk ondergeschikt karakter.

Woonhuizen (ensemble)

Raadhuisplein 2a-6

D. Dürrer (1930). Het blok maakt onderdeel uit van een groter plan waartoe ook twee blokken in de Burg. De Bruinelaan behoren. Het complex is een goed voorbeeld van de (overgang naar) de Nieuwe Zakelijkheid. Het woon-winkelpand op de hoek is gewijzigd uitgevoerd.

Raadhuisplein 8

A. Oosters (1934). Traditionalistisch woonhuis met schilddak. Eenvoudig en helder vormgegeven voorbeeld van plaatselijke ambachtelijke bouwkunst.

Raadhuisplein 10

Bakker en Van Herwijnen (1934). Smal en diep woonhuis met binnenplaats. Complex vormgegeven volume met vele verspringen en dakvlakken, relatief kleine raamopeningen en zorgvuldig vormgegeven en uitgevoerde details in het metselwerk, de kozijnen en het houtwerk. Gemetseld in een donkerbruine steen, de kap heeft oranje-rode dakpannen.

Raadhuisplein 12

Ir R. Visser (1961).

Relatief laat gerealiseerd woonhuis met kantoor. Wat betreft kavelgrootte, positie op de kavel, breedte en dakhelling afwijkend (negatief welstandsadvies).

Raadhuisplein 16

C.C. Schipper (1938). Woonhuis met steile dwarskap. Ter plaatse van de trap is er een verspringing gemaakt in het volume en de kap. Gemetseld in een heldergele steen op een donkere plint met donkere dakpannen.

Raadhuisplein 18

Bert van der Lecq (1934), voormalig architect van Gemeentewerken Rotterdam. Eenvoudig en helder volume met dwarskap en traditionele

details. Gemetseld in een miskleurige steen (waalvorm dun formaat) op een donkere plint (waalklinkers). Het dak is bedekt met blauwe verbeterde hollandse pannen, de ramen zijn uitgevoerd in staal.

Raadhuisplein 22

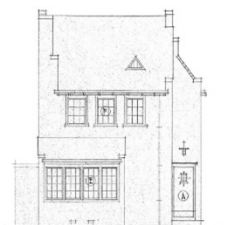
P. Adams en C. de Rooy (1939). Oorspronkelijk een dubbel woonhuis, wat nog afleesbaar is aan de volumeopbouw. Aan de zijde van de W. van Oranjelaan is de woning in 1999 zorgvuldig uitgebreid met een modern volume. Nadat het ontwerp van de lokale architect Adams in 1938 door de welstandscommissie was afgekeurd, werd de De Rooy mede-architect. Het aantal in elkaar geschoven volumes werd verminderd en het gevelontwerp en de detaillering sterk vereenvoudigd.

Raadhuisplein 2a-6

Raadhuisplein 8

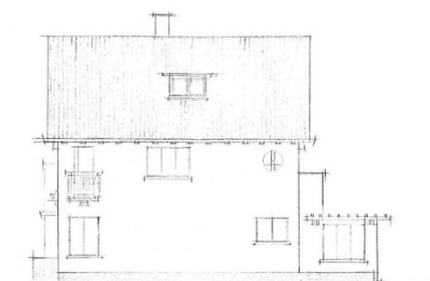
Raadhuisplein 10

Raadhuisplein 16

Raadhuisplein 18

Raadhuisplein 22

WILLEM VAN ORANJELAAN

Ensemble van individueel vormgegeven vrijstaande woonhuizen (even) en seriematige bebouwing (oneven) aan de groen scheg uit het plan van Verhagen. De woningen zijn helder, eenvoudig en veelal traditionalistisch vormgegeven en in grote mate nog ongewijzigd. Detaillering en uitvoering zijn van hoge tot zeer hoge kwaliteit. Bouwplannen werden door de welstandscommissie kritisch beoordeeld.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van het individuele gebouw en op het niveau van het ensemble;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke beeld van het ensemble en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering van het individuele pand) en hebben een sterk ondergeschikt karakter.

Woonhuizen (ensemble)

Willem van Oranjelaan 4
W. de Haas en F.J. Twijnstra (1950).
Tradionalistisch vormgegeven woning met flauwe langskap en bijzondere details.
Gemetseld in een genuanceerde oranje-rode steen (afwisselende lagenmaten) met details in kunstbeton (shockcrete, verhoogde dakrand) en gekeimd metselwerk (entreepartij).

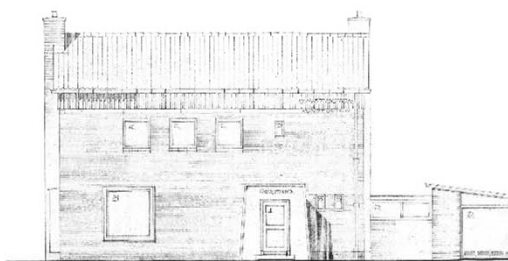
Willem van Oranjelaan 6
Muller en Stougje (1938). Aan de Nieuwe Haagse School verwant woonhuis, uitgevoerd in zeer donkerbruin metselwerk. Het schilddak (donkere, genuanceerde pannen) heeft een fors overstek. Uitvoering en detaillering is zorgvuldig, wat onder andere afleesbaar is aan de zeer dunne kozijnen.

Willem van Oranjelaan 12
H.D. Bakker en Jan Hoogstad (1955).
Eenvoudig hoofdvolume met langskap en ter plaatse van de kopgevel een forse loggia. De strenge en heldere gevelritmiek bestaat uit spaarzaam geperforeerde twee bouwlagen hoge metselwerkvlakken (hardgrauw) of kozijnen met een grenen puivulling. De detaillering en materialisering is strak en eenvoudig. Gelet op de ondertekening en de ingezette ontwerpmiddelen vermoedelijk vooral het werk van Hoogstad. Enigszins gewijzigd uitgevoerd.

Willem van Oranjelaan 14
T. de Boer en H. van Kamp (1951), getekend door Van Geffen. Traditionalistisch woonhuis met gebroken langskap van gevarieerde hoogte. Zorgvuldig en rijk gedetailleerd en gematerialiseerd, wat onder andere zichtbaar is aan het metselwerk (oranje-rode steen op een donkere plint) en de details als omkaderingen en sluitstenen.

Willem van Oranjelaan 16
J.J. Kooij (1950). Eenvoudig en ambachtelijk vormgegeven nagenoeg vierkant woonhuis met een gebroken tentdak (donkere pan). Het huis heeft een zekere verwantschap met het werk van Paul Schmitthenner. De gevel is uitgevoerd in rood-bruin metselwerk, met enkele details in zandsteen en koper. De welstandscommissie oordeelde dat het plan architectonisch gezien niet hoog van een niveau was, maar acceptabel wanneer andere de gevel zeer nauwkeurig zou worden uitgewerkt en gedetailleerd.

Koninginneweg 58
Jac. Stoffels en G. van Driel (1951). Eenvoudig vormgegeven woonhuis met langskap, gemetseld in een helder gele steen op een plint van gesinterde blauwe mondklinkers en afgedekt met gemengd roestbruine verbeterd hollandsse dakpannen. Enkele details zijn uitgevoerd in siersmeedwerk.

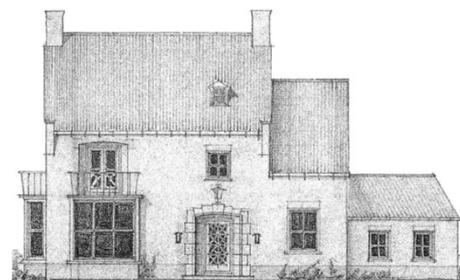
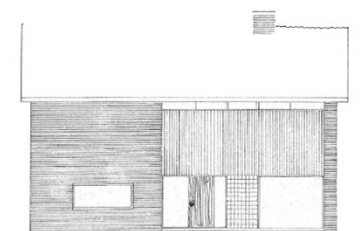
Willem van Oranjelaan 4

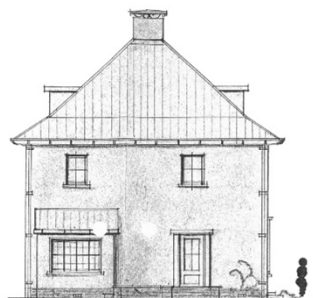
Willem van Oranjelaan 6

Willem van Oranjelaan 12

Willem van Oranjelaan 14

Willem van Oranjelaan 16

Koninginneweg 58

VOORROLOGSE WONINGBOUW

Vooroorlogse, veelal in kleine complexen ontwikkelde woningbouw met een sterk samenhangend (tuindorp) karakter van twee lagen met een steile langskap. Uitzonderingen (o.a. dwarskappen, verspringingen en grote aanbouwen) hebben een stedenbouwkundige aanleiding zoals de beëindiging van een as of de markering van een hoek. De overgang openbaar-privé wordt veelal begeleid door middel van erkers, luifels en lage tuinmuren.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van de woning / het gebouw, de rij en de laan;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke (traditionele) architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering) en hebben een sterk ondergeschikt karakter;
- o overgangen openbaar-privé zijn zorgvuldig bouwkundig vormgegeven.

LINDELAAN

De laan vormde aanvankelijk met de Westelijke Parallelweg de Molensteeg. De vroeg 20e eeuwse bebouwing bestaat veelal uit in een kleine serie gebouwde woningen van een laag met een kap en twee lagen met een schilddak met ruime voortuinen. Vrijwel alle woningen zijn in de rooilijn geplaatst. De bebouwing getuigt van ambachtelijke, eenvoudig uitgevoerde lokale bouwkunst met zorgvuldig uitgevoerd metselwerk. Rond 1920 is hier de zorgvuldig vormgegeven voormalige Hervormde lagere school gebouwd, (Lindelaan 51) een vierklassige middengangschool die later met twee klassen is uitgebreid. Boven de ingang hiervan zijn gevelstenen met een voorstelling van opengeslagen boeken geplaatst.

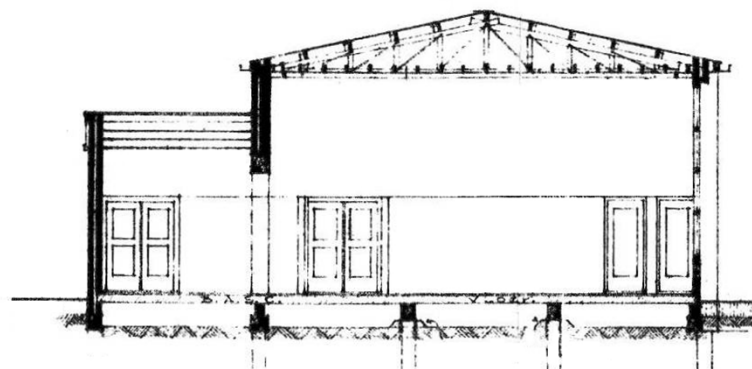
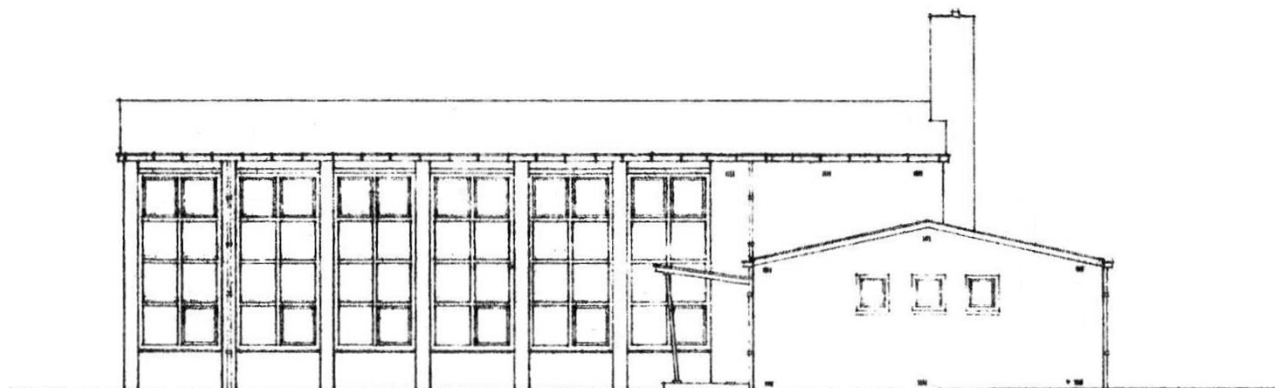
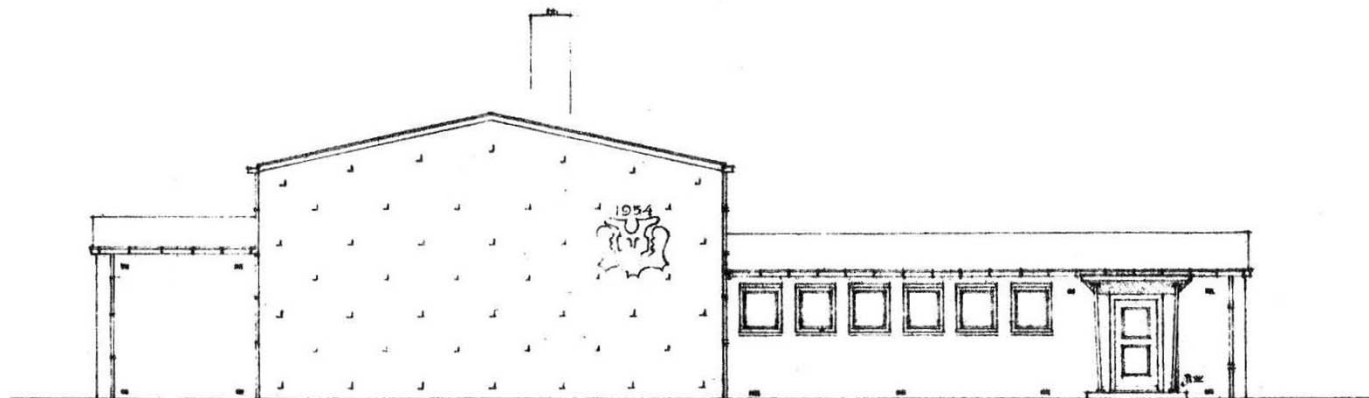
- o ingrepen beschouwen op het niveau van de woning / het gebouw, de rij en de laan;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke (traditionele) architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering) en hebben een sterk ondergeschikt karakter.

GYMNASTIEKGEBOUW

Prins Bernardstraat
Kuiper, Gouwetor, De Ranitz en Bleeker,
Rotterdam (voorheen Verhagen, Kuiper, Kuiper,
Gouwetor en de Ranitz)
1954

Utilitair bouwwerk, ontworpen door de voortzetting van het bureau dat was opgericht door Granpré Molière en Verhagen (ontwerper van de eerste stedenbouwkundige plannen van van Zwijndrecht en architect van het gemeentehuis). Het gebouw bestaat uit een hoger deel (gymzaal) met uitgebouwde toestellenberging en een haaks daarop geplaatst lager voorzieningendeel, beide afgedekt met een flauw hellende kap (bitumineuze dakbedekking). Bijzonder detail is het metselwerk van de gesloten gevel van de gymzaal aan de straatzijde, dat is verlevendigd met uitstekende stenen.

- o ingrepen afstemmen op de oorspronkelijke architectuur;
- o behoud van de gevel en het metselverband van de straatgevel (zuid-westgevel; metselwerk met uitstekende stenen).

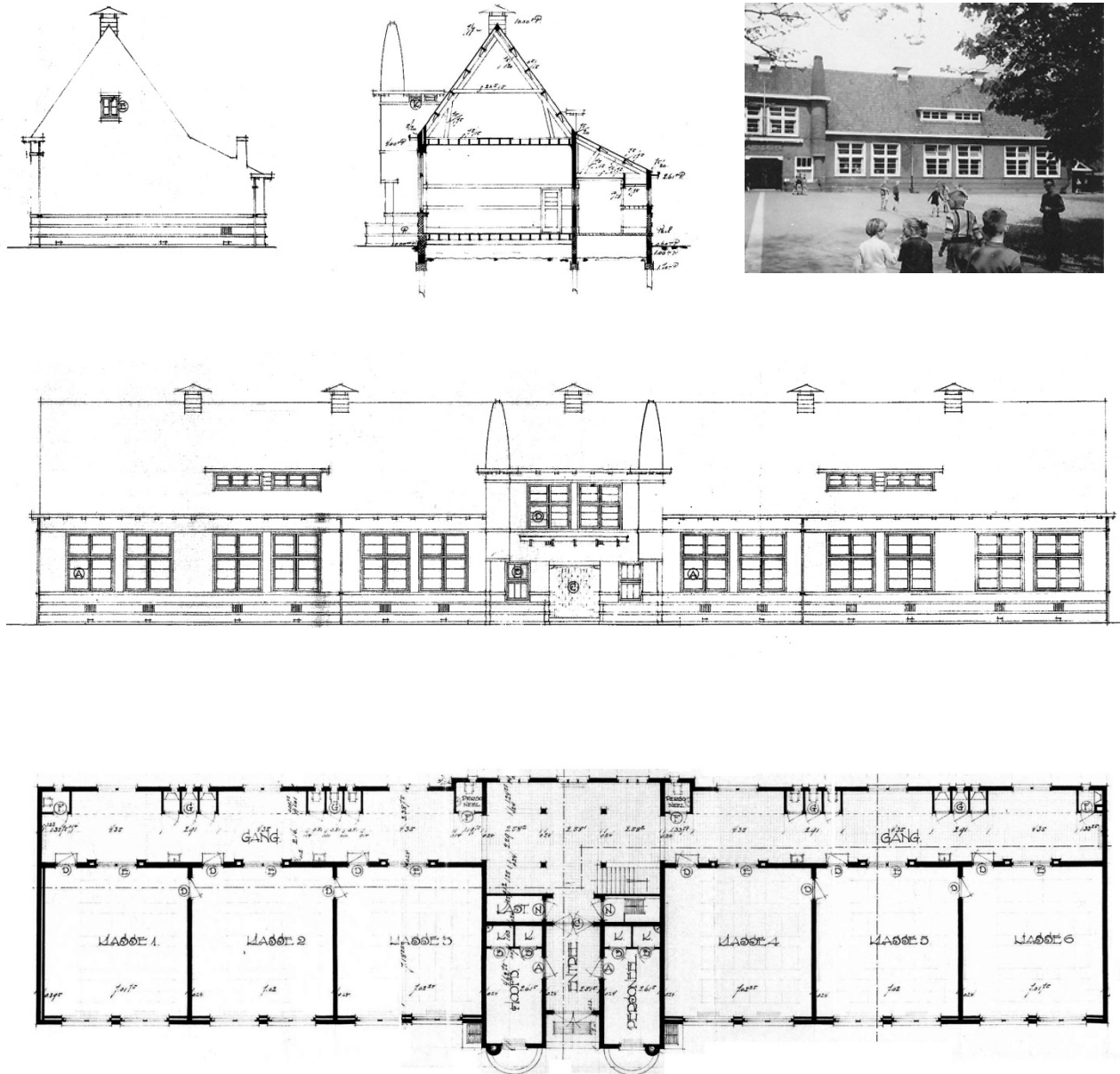
JULIANASCHOOL

Juliana van Stolbergstraat
Chr. G. van Buuren, Dordrecht
1921

Symmetrisch, breed en (oorspronkelijk) relatief ondiep gebouw met aan weerszijden van een verhoogd entreedeel drie lokalen. De oorspronkelijk detaillering van het houtwerk en de kozijnen is nog zichtbaar aan de doorvoeren en dakkapellen in het dak. Het entree deel wordt gekenmerkt door twee ronde, ommetselde schoorstenen die naar boven toe verjongen; een lichte invloed van de Amsterdamse School.

De recente nieuwbouw aan de achterzijde is aangerepen om details van de oorspronkelijke situatie te herstellen, zoals het (in een enigszins gewijzigde opzet) in ere herstellen van de hoofdingang.

- o ingrepen zeer zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering);
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van de oorspronkelijke kwaliteiten van het gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke gevelbeeld (metselwerk, kozijnindeling, kozijndetailering).

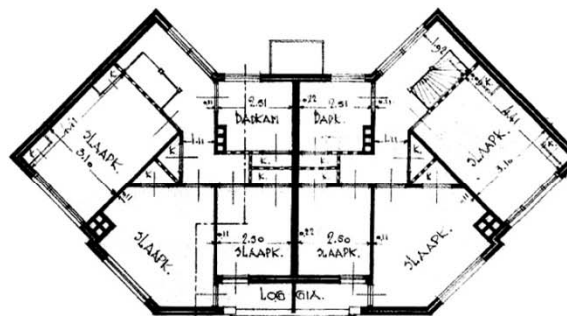
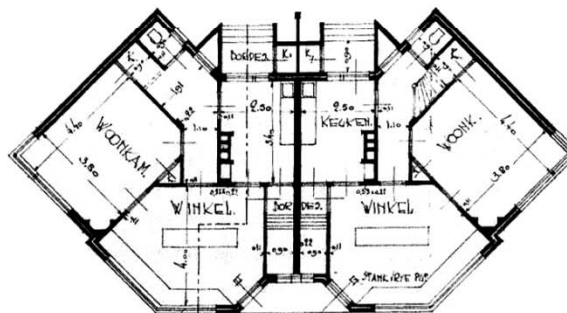
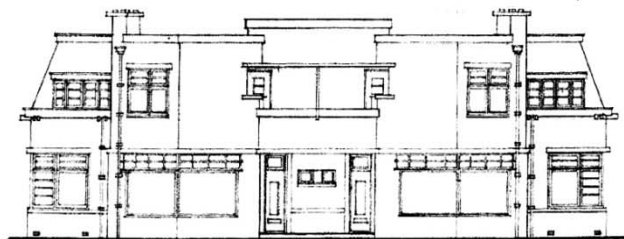

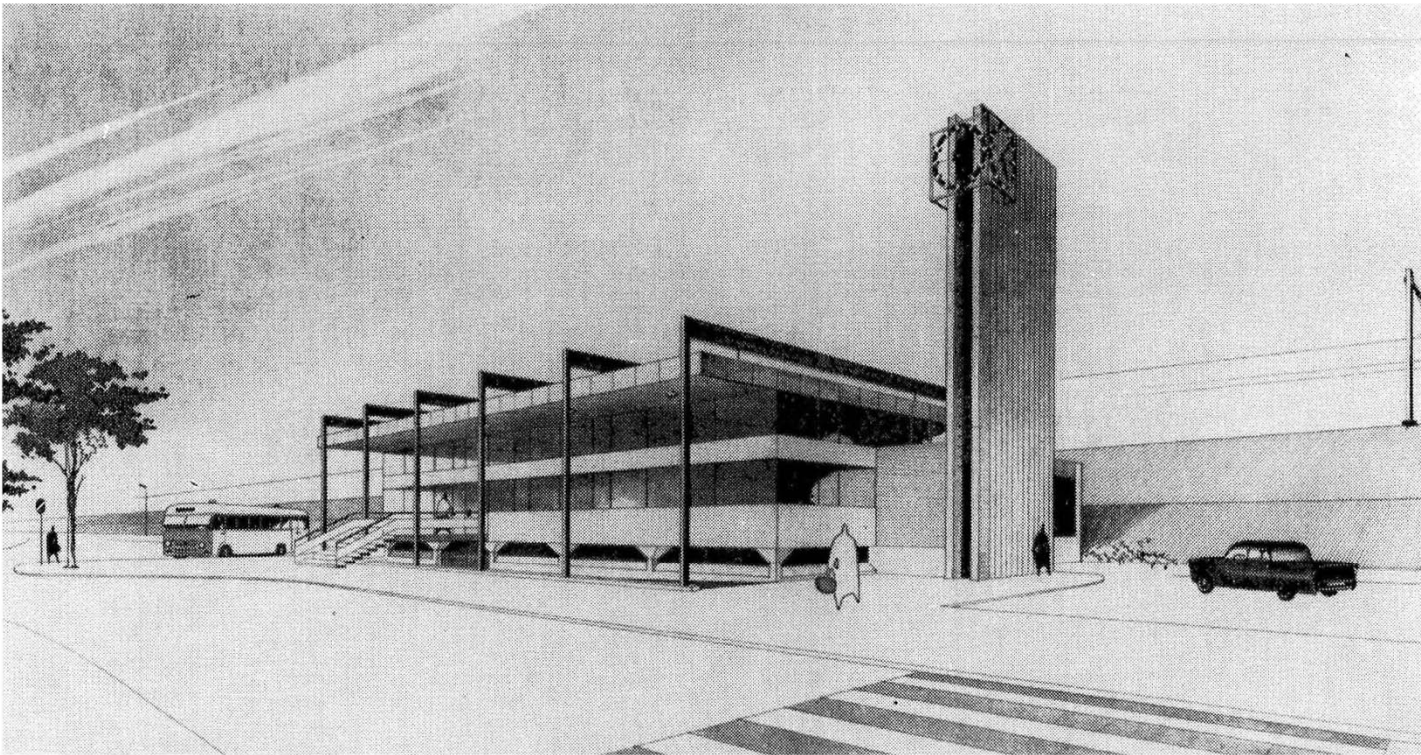
BURGEMEESTER DOORNPLEIN e.o.

N. van Diggelen, Rijswijk (ZH)
1927

Van het plan van 41 woningen (deels uitgevoerd) zijn met name de woningen rondom het Burg. Doornplein bijzonder. Door de vorm en positie van de blokken wordt de aanzet gegeven tot de later gerealiseerde omliggende straten die op het plein uitkomen. Als ensemble vormen de woningen een helder gedefinieerde stedelijke ruimte. Constante is het rijke metselwerk en de plasticiteit van de gevel door de loggia's. Hoekwoningen zijn verbijzonderd met een afschuining waardoor in combinatie met de loggia's, betere (lichtere) woningen en woningplattegronden konden worden gemaakt, ondanks de ligging in de interne hoek van het blok.

- o ingrepen zeer zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering);
- o ingrepen moeten zijn gericht op behoud en herstel van de oorspronkelijke kwaliteiten van het ensemble rond het plein;
- o plastic gevels (o.a. loggia's) behouden en herstellen;
- o loggia's bij voorkeur niet dichtzetten of kozijn terugliggend detailleren;
- o metselwerk en details behouden en herstellen.

NS STATION

Stationsplein
C. Douma en M.W. Markenhof
1965

Vanwege het hoogteverschil tussen Stationsplein en de perrons is de stationshal 1,5 m verhoogd ten opzichte van het straatpeil door middel van paddenstoelkolommen. Het hoogteverschil is gebruikt om onder het gebouw een fietsenstalling te maken. Het gebouw wordt gekenmerkt door een uitwendige constructie en zeer dun gedetailleerde bandramen. Door het overstek van het dak en de uitwendige constructie wordt een voorruimte gedefinieerd die door latere ingrepen aan en nabij het gebouw onder druk is komen te staan. Naast het station staat een donkere gemetselde schijf met uurwerk.

- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van het oorspronkelijke ontwerp (positie aan het plein, hoofdvorm, constructie, gevelontwerp, kleur- en materiaalgebruik, detaillering).

VIERDRECHT I, II, III en IV

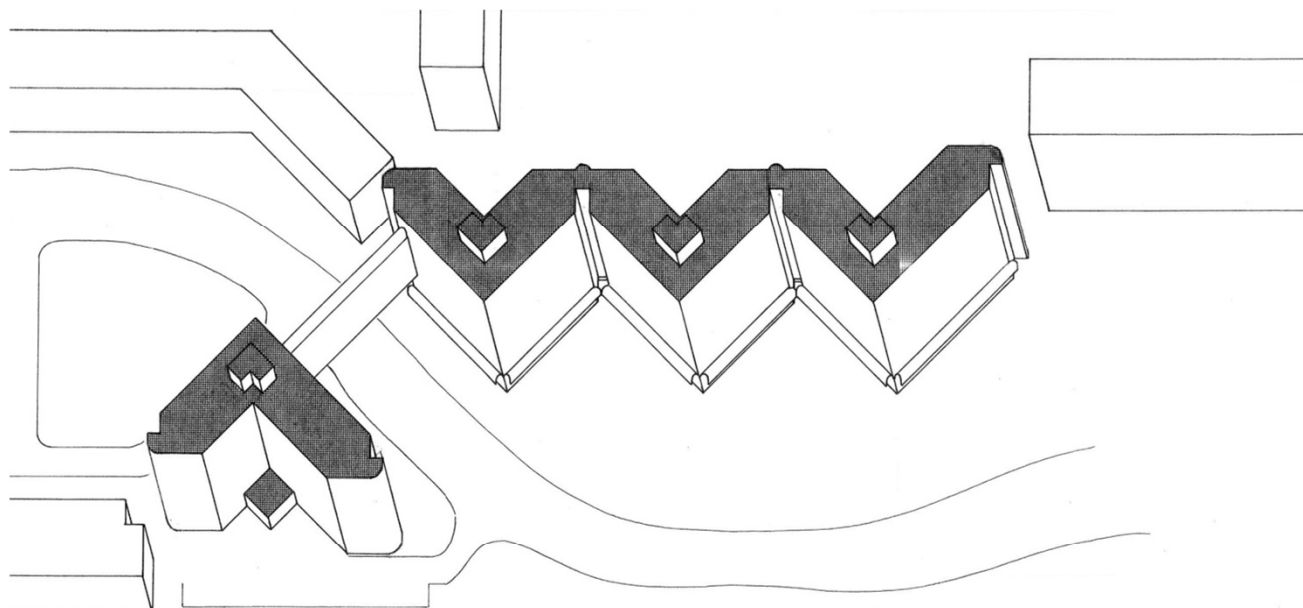
Stationsweg
Hoogstad Weeber Schulze Van Tilburg (Wim Schulze)
1984-'90

Het werk van het bureau werd in de architectuurkritiek aangeduid als neo-rationalisme. Weeber nam onder andere in zijn stuk 'Formele objectiviteit in stedenbouw en architectuur als onderdeel van rationele planning' (1979) stelling tegen de in de jaren '70 alomtegenwoordige 'kleinschaligheid' in de architectuur en de stedenbouw die hij karakteriseerde als 'Nieuwe Truttigheid'.

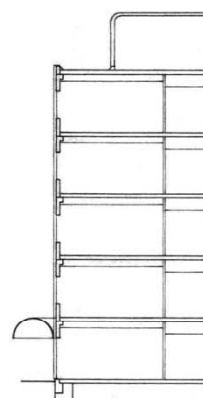
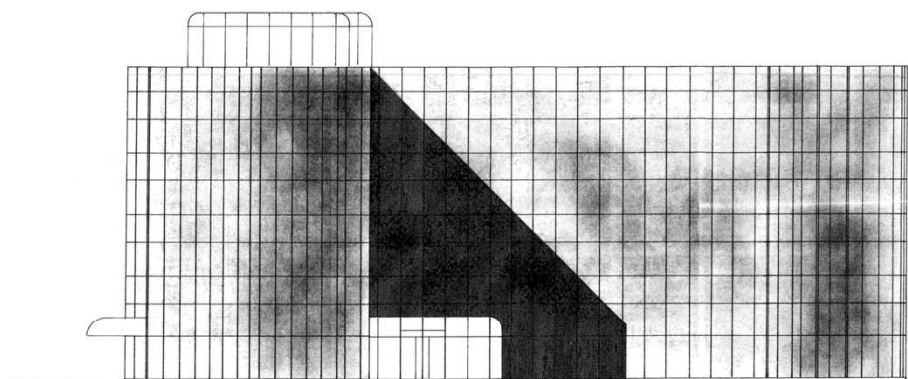
Een gebouwd voorbeeld van deze stellingname is dit ensemble van abstracte, rationeel vormgegeven gebouwen van Weebers bureaupartner Wim Schulze. Op basis van een vlekkenplan maakte hij een stedenbouwkundige compositie (een 'formele objectieve tweedimensionale compositie' aldus Weeber) van vier vrijwel identieke gebouwen die ten opzichte van elkaar en de treinbaan in een zaagtandmotief zijn geplaatst.

Het heldere, formele stedenbouwkundige plan is doorgevoerd in de architectonische vormgeving. Aan de zijde van de Stationsweg hebben alle vier gebouwen een abstract uiterlijk door de consequente toepassing van donkerblauw (spiegelend) glas, dat is gevat in het regelmatig raster van het beglazingssysteem.

- o ingrepen op het niveau van één van de gebouwen moeten worden beschouwd in relatie tot het ensemble;
- o gevels zijn abstract en alzijdig (niet 'afleesbaar') vormgegeven, met uitzondering van de accentuering van de entree;
- o onderscheid tussen plint en bovenbouw (soms nu al aanwezig) is goed denkbaar, waarbij een zo transparant mogelijk vormgegeven plint moet worden nastreefd, gericht naar het openbare gebied;
- o de oriëntatie van de entrees is de Stationsweg;
- o integratie van naam- en reclameuitingen in het architectonisch beeld (ondergeschikt en terughoudend vormgegeven).

3. RAADHUIS

Raadhuisplein 1
Monumentnummer 514920
Granpré Molière, Verhagen & Kok
1932

4. VOORMALIGE PASTORIE

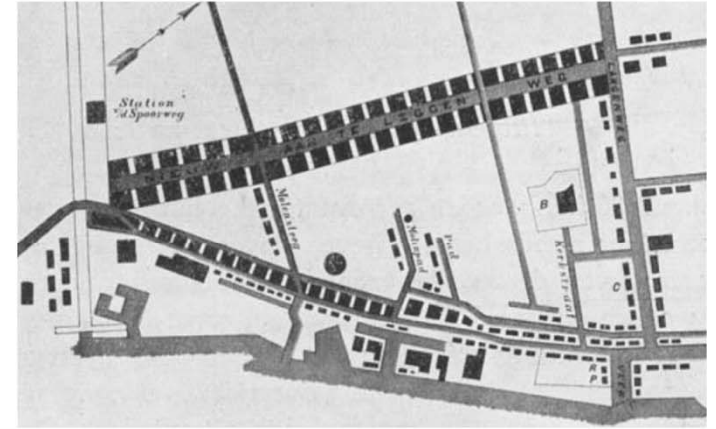
Rotterdamseweg 38
Monumentnummer 41919

BURGEMEESTER DE BRUÏNELAAN

In 1917 aangelegde laan, de verbinding tussen de Rotterdamseweg en het toenmalige station. De laan, die aanvankelijk vrij in het landschap lag, is vernoemd naar de initiator ervan. Het doel was om Zwijndrecht als aantrekkelijke woonplaats voor de gegoede burgerij te bevorderen, dit naast het gunstige vestigingsklimaat voor nieuwe industrieën en de werknemers daarvan. Na de aanleg kon de aanpalende woningbouw worden gerealiseerd. De bebouwing is individueel vormgegeven, veelal vrijstaand. Het straatbeeld wordt (m.u.v. de middenstandswoningen) gekenmerkt door grote voortuinen, afgesloten met een laag hek. Het traditionele kleur- en materiaalgebruik en de detaillering zijn zeer zorgvuldig en is verschillend per pand. De gietijzeren straatlantaarn aan de Burg. De Bruïnelaan werd in 1917 geplaatst ter gelegenheid van het veertigjarig ambtsjubileum van burgemeester De Bruïne.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van individuele gebouw en op het niveau van het ensemble;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke beeld van het ensemble en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke (traditionele) architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering van het individuele pand of het kleinschalige complex) en hebben een sterk ondergeschikt karakter;
- o overgangen openbaar-privé zijn bouwkundig vormgegeven (laag donker spijlenhekwerk al dan niet op een gemetseld muurtje);
- o reclame-uitingen zijn bescheiden van afmetingen, zeer terughoudend vormgegeven en zorgvuldig afgestemd op de bestaande architectuur.

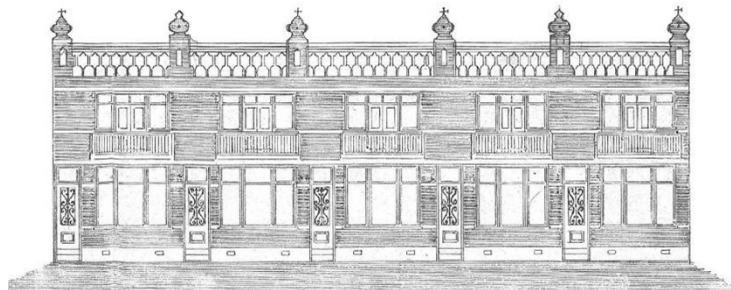
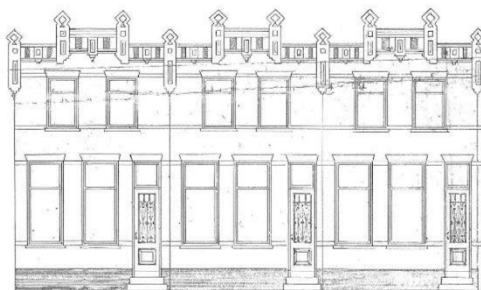

ROTTERDAMSEWEG

Rotterdamseweg (of Lange Weg) was de straatweg van Dordrecht naar Rotterdam en vormde de scheidslijn tussen de verschillende ambachten in de Zwijndrechtse Waard. Samen met de Ringdijk vormde deze weg de kern van het oude dorp Zwijndrecht. Van de bebouwing aan de Ringdijk resteert overigens vrijwel niets weinig als gevolg van een saneringsplan en dijkverzwaringen.

De bebouwing bestaat afwisselend uit individueel vormgegeven panden en rijtjes arbeiderswoningen. Wat betreft kleur- en materiaalgebruik en detaillering bestaan er grote onderlinge verschillen: van sobere, traditioneel en eenvoudig vormgegeven arbeiderswoningen tot rijk gedetailleerde vroeg 20e eeuwse woningen (de 'Nieuwe Huizen') met zeer zorgvuldig uitgevoerd en gedetailleerd metselwerk en Jugendstil invloeden.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van de straat, het blok en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke beeld van de rij of het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke (traditionele) architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering van het individuele pand of de rij) en hebben een sterk ondergeschikt karakter.

RAADHUIS (RIJKSMONUMENT)

(met bodewoning, postkantoor en politiebureau)

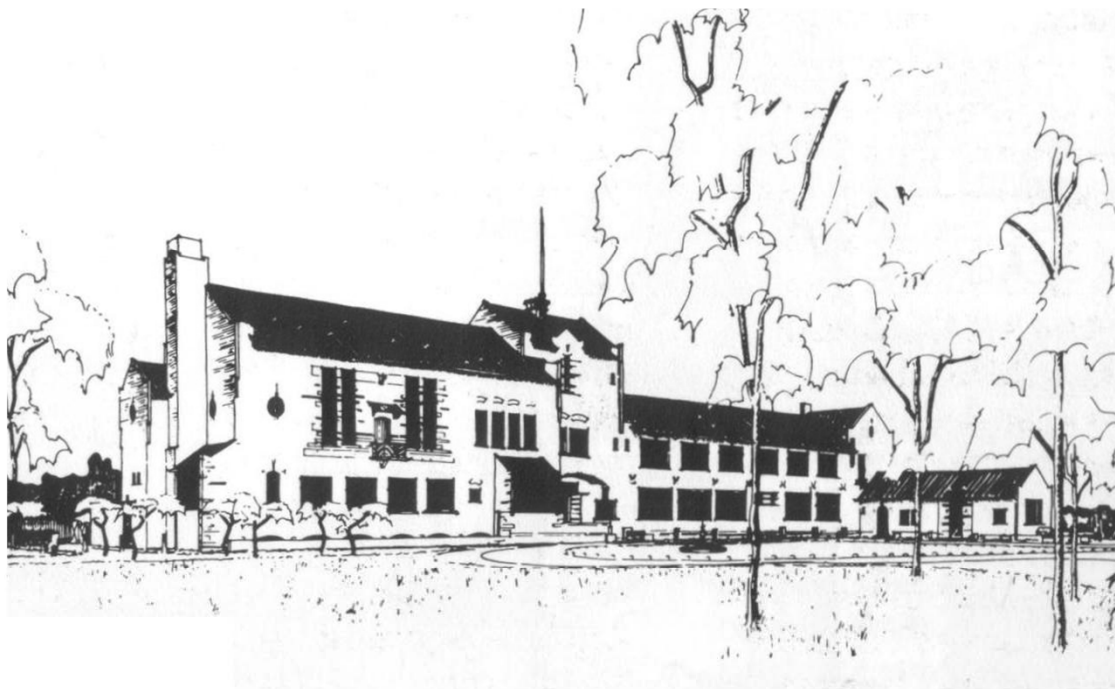
Granpré Molière, Verhagen & Kok (Pieter Verhagen)

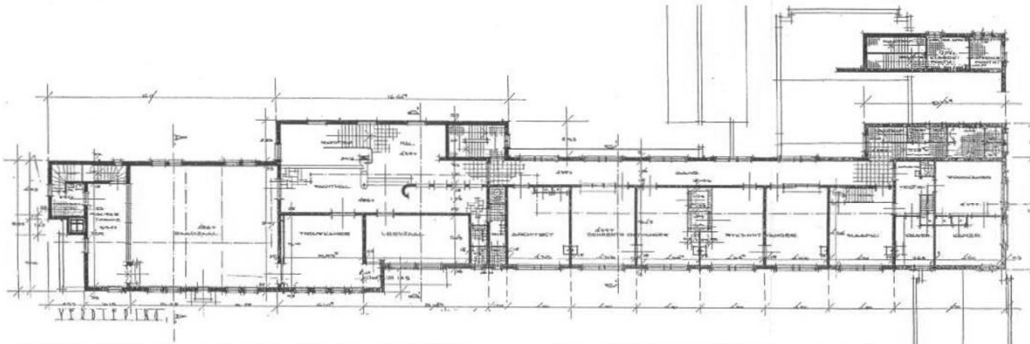
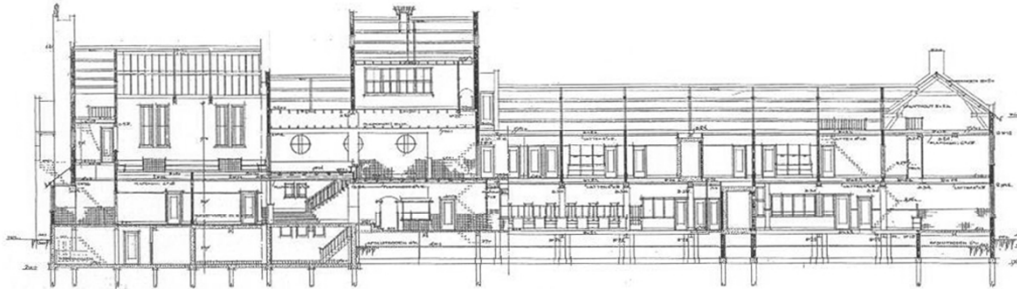
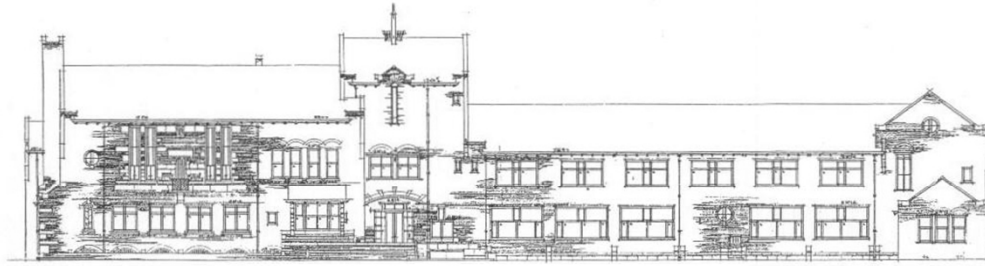
1930

Bijzonder gaaf voorbeeld van de Delftse School, ontworpen door het bureau van de grondlegger van deze stroming (Granpré Molière) en binnen een door hen ontworpen stedenbouwkundig plan. Uit de redegevende omschrijving van het RCE: "Het raadhuis is van algemeen belang vanwege de cultuurhistorische waarde door de herkenbare typologie als beelddrager van bestuurlijke ontwikkelingen in Nederland op lokaal niveau uit de jaren '30 van de 20ste eeuw."

Verhagen was de stedenbouwkundig ontwerper van het eerste uitbreidingsplan van Zwijndrecht uit 1927. Een van de meest herkenbare onderdelen van dit plan is de groene as door Zwijndrecht, die eindigt bij het raadhuis. De buitenruimte voor het raadhuis was aanvankelijk aangelegd naar een ontwerp van landschaparchitect Dominicus en hierdoor sterker verbonden met de groene as. De verweving van de stad en het landschap of landschappelijke elementen is kenmerkend voor het werk van Verhagen, wat hier sterk tot uiting komt in de onderlinge samenhang tussen het stedenbouwkundig plan en de architectuur van het raadhuis.

De verschillende programmaonderdelen zijn in het langgerekte, samengestelde volume duidelijk herkenbaar, evenals de onderlinge hiërarchische verhouding. De gevels bestaan uit grauwe baksteen in Noords verband met rollagen en segmentbogen en details in natuursteen. Kozijnen en ramen zijn uitgevoerd in hout en staal, tekenend voor de houding van

de architecten van de Delftse School ten aanzien moderne materialen. De zadeldaken zijn gedekt met gesmoorde verbeterde Hollandse pannen en hebben houten Maastrichtse goten. Het interieur en meubilair is ook van grote waarde en grotendeels nog origineel. Het raadhuis is recent gerenoveerd door HVE architecten.

- o wijzingen en veranderingen in nauw overleg met de monumenten- en welstandscommissie en de Rijksdienst voor Cultureel Erfgoed;
- o ingrepen zeer zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering);
- o ingrepen nemen het oorspronkelijke ontwerp als uitgangspunt;
- o impact en zichtbaarheid van de ingreep beschouwen op het niveau van het gebouw, op het niveau van de directe omgeving en op het niveau van de positie/functie binnen het stedenbouwkundige concept (gebouw als beëindigende groene wig).

BESTUURLIJK KNOOPPUNT

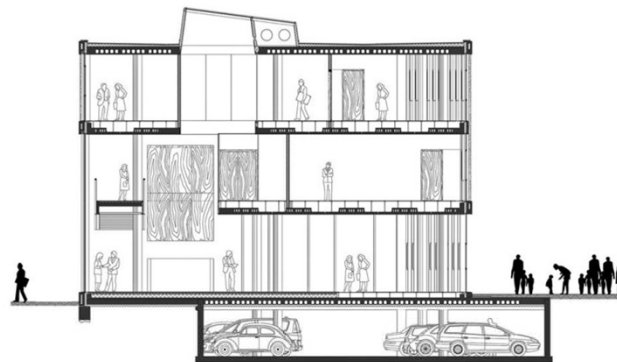
EGM (Victor de Leeuw, John Mol)
2005

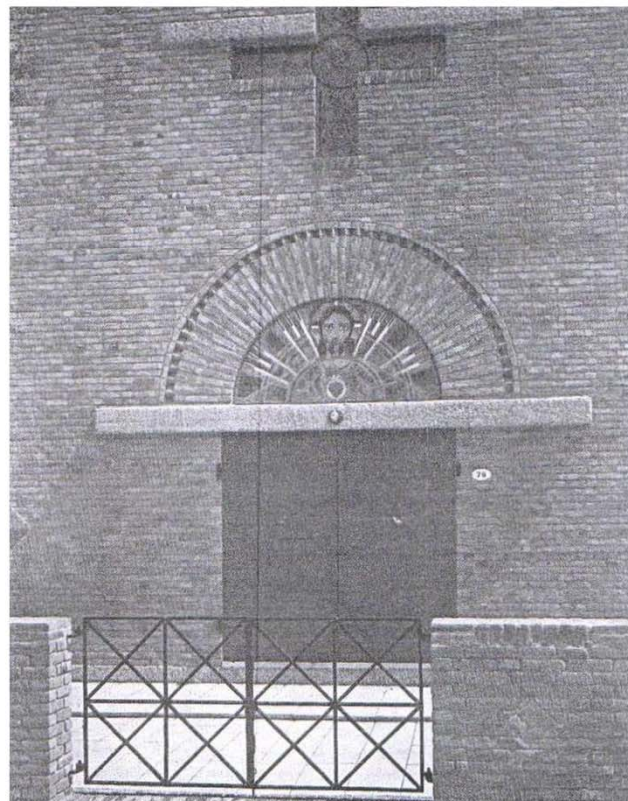
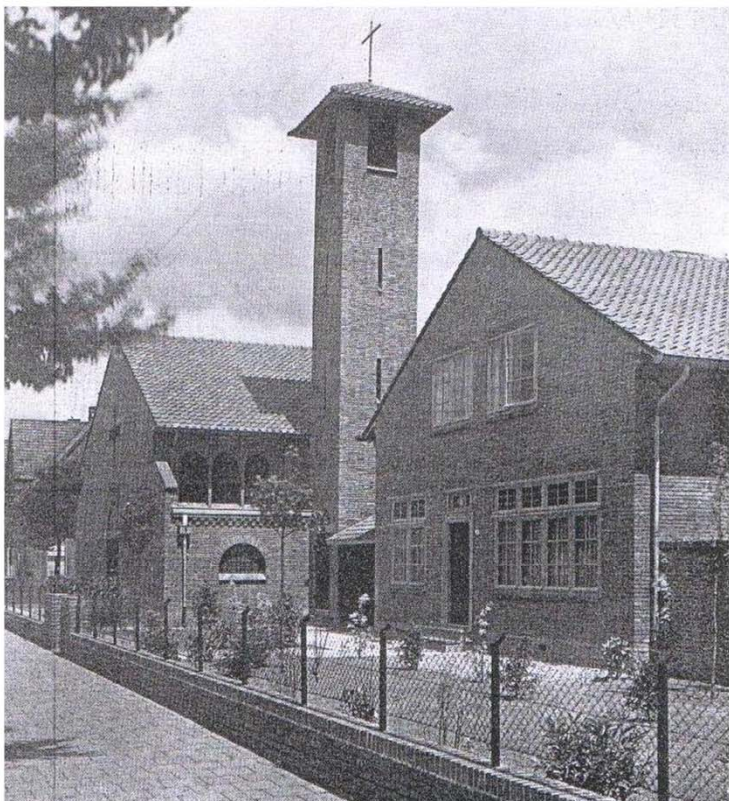
Groot volume ter vervanging van eerdere uitbreidingen. Door de vorm, positie en overgang (glazen loopbrug) is getracht het raadhuis van Verhagen een betere en meer prominente plek (terug) te geven.

Tussen betonnen gevelbanden is een glazen (vlies)gevel geplaatst, ter plaatste van de kantoren aangevuld met antracietkleurige natuurstenen gevelplaten. Door middel van de open gevel is getracht architectonisch het publieksgerichte karakter te verbeelden en binnen en buiten te verbinden. Ter plaatse van de entree loopt de klinkerbestrating van binnen naar buiten door. Vides en zichtlijnen (verschuivende assen) leggen ook intern ruimtelijke verbindingen. Een mogelijke uitbreiding is door de architect reeds aangegeven.

De buitenruimte (plein, vijver) en klokkentoren behoren ook tot het plan en aan de zijde van de Burg. De Bruinelaan is getracht met een in rode en bruine steen gemetselde appartementcomplex aan te sluiten op de massa, maat, schaal en materialisering van de bestaande woningen.

- o ingrepen afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (gevelontwerp, kleur- en materiaalgebruik, detaillering, relatie binnen-buiten).

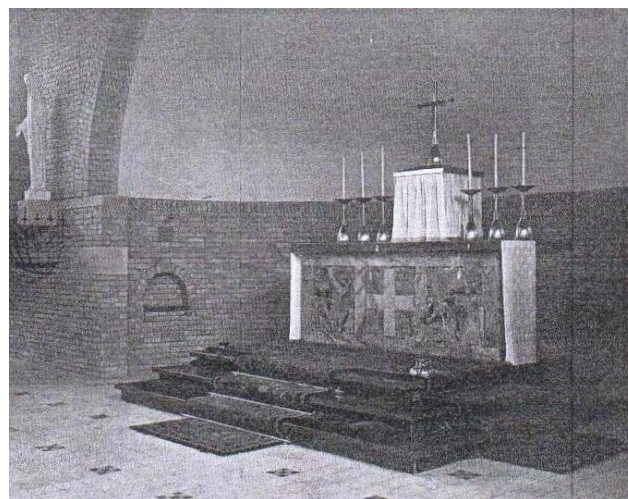
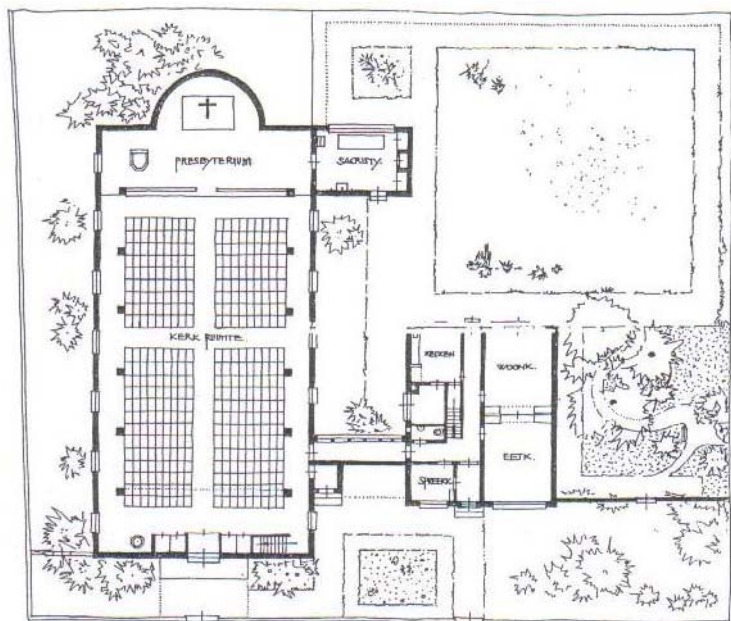

HEILIG HART VAN JEZUSKERK MET PASTORIE

H.P.J. de Vries
1928

Kerkgebouw, ontworpen door de winnaar van de Prix de Rome in 1918, Herman de Vries. Het gebouwtype is een basiliek. Het middenschip is van de lagere zijbeuken gescheiden door een reeks kolommen. De dakconstructie is uitgevoerd als een Romeins dakspant (transtracum capreolis). Het interieur is uitgevoerd in roomkleurige Friese stene die iets terugliggend zijn gevoegd. Aan de achterzijde heeft de kerk een halfronde absis, die recht tegenover de entree is geplaatst. De kerktoeren is naast het kerkgebouw geplaatst en afgedekt met een schilddak met overstek. De gevels zijn gemetseld in een roestkleurige ruige bonte klinker en diep terugliggend gevoegd, het dak heeft roodbonten verbeterd Hollandse dakpannen. Het timpaan boven de oorspronkelijke entree (ontworpen door Jan Eloy en Leo Brom) is door het naar voren plaatsen van de entree van buiten niet meer zichtbaar. De oorspronkelijke, met bronzen platen en siernagels beklede toegangsdeur is hierbij gehandhaafd. Boven en naast de entree zijn de geveldecoraties van onder andere geglaazuurde baksteen tegels nog wel zichtbaar. Het plan omvatte eveneens de naastgelegen pastorie.

- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke ontwerp;
- o ingrepen zeer zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (gebouwtype, kleur- en materiaalgebruik, detaillering).

gebied

10

2. KERK

Oude Kerk
Kerkstraat 49
Monumentnummer 41917

10 welstandscriteria

PRINS MAURITSSTRAAT | JULIANA STRAAT

Vroeg 20e eeuwse tweelaagse aaneengesloten bebouwing bestaande uit individuele panden of kleine rijtjes van twee lagen met veelal een dwarskap en schilddaken. De bebouwing is een goed voorbeeld van ambachtelijke, zorgvuldig vormgegeven lokale bouwkunst met veel aandacht voor het metselwerk (verbanden) en vele karakteristieke verbijzonderingen. Het traditionele kleur- en materiaalgebruik en de detaillering is zeer zorgvuldig en is veelal verschillend per pand of rijtje, maar met een onderlinge samenhang. Toevoegingen zijn ondergeschikt en zeer zorgvuldig afgestemd op het bestaande beeld.

- o ingrepen beschouwen op het niveau van de straat, de rij en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op behoud en herstel van het oorspronkelijke beeld van de straat en het individuele gebouw;
- o ingrepen zijn gericht op het behoud en herstel van de oorspronkelijke architectuur (massa, kleur- en materiaalgebruik, metselwerk, detaillering van het individuele pand of het rijtje) en hebben een sterk ondergeschikt karakter.

LINDELAAN

De welstandscriteria voor de Lindelaan zijn te vinden in gebied 08 op pagina 90.

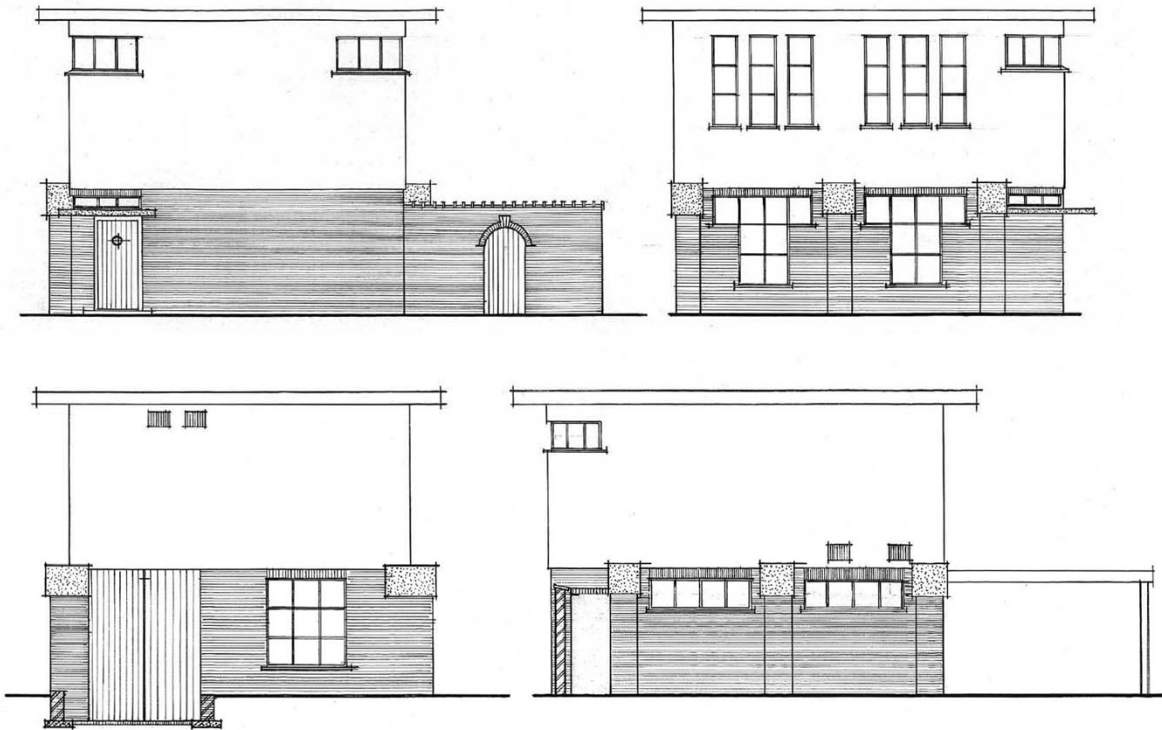

RIOOLGEMAAL

Emmastraat
J. van Hasselt & de Koning
1933

Met zorg vormgegeven, modernistisch gebouw van stucwerk en stalen ramen op een in lichtgele steen gemetselde plint. Op enkele ondergeschikte behoudende details na een bescheiden voorbeeld van Nieuwe Zakelijkheid.

- o ingrepen zeer zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering);
- o oorspronkelijke details behouden (kleur- en materiaalgebruik, detaillering).

BADHUIS

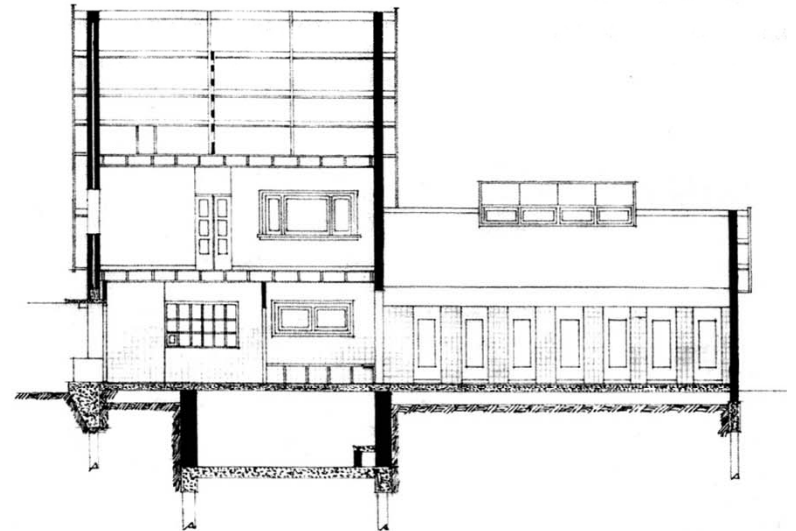
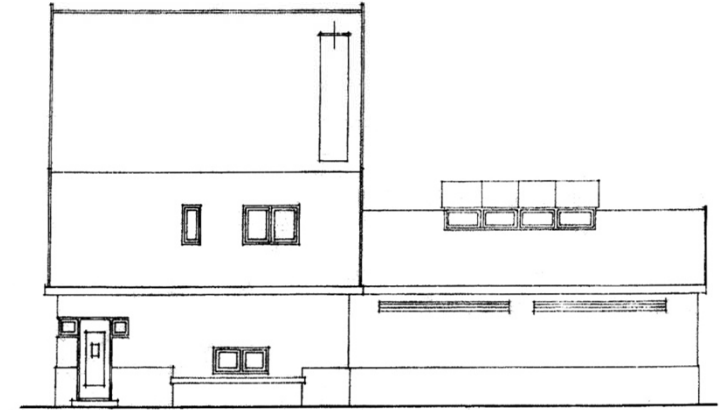
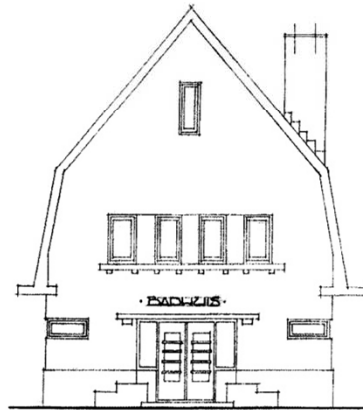
Prins Hendrikstraat
Gemeentewerken, Zwijndrecht
1921

Bijzonder gebouw dat door de positie (teruggeplaatst ten opzichte van de omringende bebouwing), hoogte en functie (de oorspronkelijke en de huidige) een herkenningspunt vormt in de wijk.

Het gebouw bestaat uit een hoog, representatief deel en een lager deel dat eenvoudiger is uitgevoerd. Het lagere deel van het gebouw was het eigenlijke badhuis.

Het representatieve deel van het gebouw heeft een mansarde kap die aan de voor- en achterzijde is omkaderd door een boeiboord. De ramen in het dakvlak zijn verticaal uitgevoerd als uitsneden uit het dakvlak. Het boeiboord loopt aan de onderzijde richting de eveneens omtimmerde goot breder uit. De representativiteit van dit deel van het gebouw is verder onder andere zichtbaar in de zorgvuldig ontworpen en gedetailleerde entree.

- o ingrepen zorgvuldig afstemmen op het oorspronkelijke ontwerp (massa, kleur- en materiaalgebruik, detaillering).

PLAN KERKSTRAAT

Kerkstraat

Fr. A. P. van Tricht, Rotterdam

1976

Door het plan worden de omringende blokken aangeheeld en er wordt een plein gevormd ter plaatse van de kerk. De woningen hebben drie lagen met dwarskappen en langskappen. De dwarskap is een afgeknot zadeldak, de langskap een schilddak. Bij de hoekwoningen loopt de kap door en is uit dit dakvlak een buitenruimte gespaard.

Voor de gevelritmiek zijn ook de forse, omtimmerde goten van belang. De woningen zijn voor het overige sober gedetailleerd en hebben een rustig gevelbeeld met dun gedetailleerde, aluminium ramen. De afgeschuinde erker aan de voorzijde is veelal buiten het hoofdvolume geplaatst en wordt afgedekt met een fors boeiboord dat doorloopt in een luifel boven de entree.

- o het profiel van de woning, ook beschouwd binnen de ritmiek van de rij, mag niet worden aangetast (kap en omtimmerde goot);
- o dakkapellen en dakopbouwen op een tussen de woningen gelegen zijdakvlak ruim (min. 1 meter) terugleggen van voor- en achtergevel;
- o een in de nok geplaatste dakkapel in het voordakvlak is mogelijk, mits uitgevoerd conform de eerder in het plan gerealiseerde dakkapellen (hoogte, breedte, positie in het dakvlak en detaillering).

